

in eo. Attendite fratres: si plātati sumus in domo dñi: si vult florere sicut palma: et multiplicari sicut cedrus libani: et nō arefcere sicut fenū sole candente: sicut hī qui vident florere sole absente. Si igitur nō vultis esse fenū: sed palma et cedrus: quid annūciabitis? Quia rectus dñs et nō est iniquitas in illo. Quō nō est iniquitas: Tanta mala facit: sanus est: filiosq; habet: plenas domū: abundat gloria: exaltatur honorib;: de inimicis vindicatur et omnia mala cōmittit. Alios innocēs sui negocij: nō rapiēs aliena: nō igitur quēquā faciēs: laborat in vinculis: in carcerib;: in inopia estuat et suspirat. Quō nō est iniquitas in eo: Esto trāquillus et intelligens: nā perturbaris: et in cubiculo tuo obscuras tibi lucē. Radiare tibi vult eternus deus: noli facere tibi nubibus de perturbatione. Esto trāquillus in te: et vide quid tibi dicā. Quia deus eternus est: quia mō parcat malis adducēs illos ad penitentiā: flagellat bonos erudiēs illos ad regnum celoz: nō est iniquitas in eo: noli timere. Ecce ego flagellat; sum tñ manifestū est: confiteor peccavi: nō em̄ dico me iustus. Hoc em̄ dicūt pleriq; qñ est forte quisq; in aliq; miseria: in dolorib;: intras solari illum. Et ille: peccavi fateor: sūt peccata mea: agnosco illa. Sed nunqd tanta peccavi quāta ille: Ego noui quāta fecit ille: ego noui quāta cōmisit. Peccata mea sunt: fateor illa deo: sed minora sunt q̄ illius: et ecce ille nihil mali patitur. Noli turbari: trāquill; esto: vt scias qm̄ rectus dñs et nō est iniquitas in eo. Quid si te p̄pterea flagellat mō: quia nō tibi seruat ignem sempiternū: Quid si illū p̄pterea dimittit modo: quia auditurus est: Ite in ignem eternū: Sed qñ: Cū tu positus fueris ad dexteraz: tunc dicet positus ad sinistrā: Ite in ignem eternū qui parat; est diabolo et angelis ei;. Non te igitur ista moueāt: trāquillus esto: sabbatiza et annūcia qm̄ rect; dñs: et nō est iniquitas in eo.

Explicit Tract. de ps. XCI.

Incipit Tract. de ps. XCII.

Psalmi huius titulū cū pronunciarē audiui: et quid sibi velit de scriptura dei hoc ex libro genesis nō est difficile cognoscere: In titulo em̄ tā q̄ admonemur in limine quid int; qram;. Inscriptus igitur est ita. Laus cantici ipsius David in die añ sabbatu: qñ fundata est terra. Recordātes ergo p̄ oēs dies quid fecerit deus qñ creauit et ordi-

navit vniuersa a prima die vsq; ad sextum diem: sanctificauit em̄ septimū: quia in illo requieuit post omnia opera q̄ fecit valde bona: et inuenimus eū sexto die fecisse: qui dies hic cōmemorat: quia dicit: ante sabbatū omnia animalia in terra: deinde ip̄o die fecit hominē ad imaginē et similitudinē suam. Non aut; sine causa illi dies sic sunt ordinati: nisi quia et secula sic cursura erant anteq̄ requiescam; in deo. Tunc aut; requiescimus si facimus omnia bona. Ad hoc exemplū dictū est de deo: Requieuit deus septimo die cū fecisset omnia opa bona valde. Nō em̄ fatigatus est vt req̄sceret: aut modo nō opatur: cuz aperte dñs christus dicat: Pater me; vsq; nunc opatur. Bicit em̄ illud iudeis qui carnaliter sentiebāt de deo: nec intelligebant quia deus cum quiete operatur: et semp; operat; et semp; quiet; est. Ergo et nos quos in se voluit deus tūc figurare: post omnia opera bona habebim; requiē. Et quidem opera nostra bona fratres que hic opamur in seculo ante requiē quasi cū labore sunt: et requies illa in spe: nondū tenetur in re: et nisi esset in spe deseremus in labore: sed trāseūt opera laboriosa et bona. Quid em̄ tam bonū: q̄ porrigē panē esuriēt;: Et qd̄ audiebam; mō cū euāgelij legē: Quid. n. tā bonū: q̄ id qd̄ admonebat generaliter: Omnis q̄ habet duas tunicas det nō habenti: et qui habet escas pascat esuriēt;. Nudum vestire bonū opus est: Nūquid semp; erit hoc opus bonū: Habet aliquantulū laborē: sed habet solaciū in spe future quietis. Quantuz aut; laborē habet q̄ vestis nudū: Bonum opus nō multū laborat: malum opus habet laborē. Qui em̄ vestit nudum si habet vnde faciat nō laborat: si nō habet vñ faciat gloria in excelsis deo: et in terra pax hōibus bone volūtati. Qui aut; vult spoliare vestitū: quātū laborat quis enumerat: Et tñ et ista trāsitura sūt: cū venerim; ad illā requiē vbi nemo esurit qui pascat: nemo nudus est q̄ vestiat. Iō quia et ista trāsitura sunt opa bona: et sextus iste dies qñ p̄ficiuntur opa bona valde habet vesp̄rū: in sabbato nō inuenim; esse vesp̄rā: quia requies nostra nō habebit finē. Vesp̄ra em̄ p̄ fine ponit. Si igitur sexto die fecit deus hoīez ad imaginē et similitudinē suā: inuenim; sexto seculo venisse dñm Iesuz xp̄m: vt reformaret hō ad imaginē dei. Prīmū em̄ t̄pus tanq̄ primus dies ab Adam vsq; ad Noe. Scdm̄

tempus tãq̃ secundus dies a Noe vsq̃ ad Abraã. Tertiu tempus tanq̃ tertius dies ab Abraã vsq̃ ad Dauid. Quartu tpus tanq̃ quartus dies a Dauid vsq̃ ad trãsmigrationẽ babylonie. Quintuz tẽpus tãq̃ quintus dies a trãsmigrationẽ in babylonã vsq̃ ad p̃dicationẽ Joannis. Sextus dies iã a p̃dicatione Joãnis agit vsq̃ ad finẽ: et post finẽ sexti diei puenimus ad req̃ em. Adodo g̃ sextus dies agit. Si sextus dies agitur: videte qd̃ habeat titulus in die añ sabbatũ qñ fundata est terra. Iã audiamus ipm psalmũ: ipm iterrogem⁹ quõ fundata est terra: ne forte tunc facta ẽ terra. Nec in genesi sic legim⁹. Qñ g̃ fundata est terra: Qñ nisi cũ sit qd̃ lectũ est mō in Ap̃lo: Si tñ stas in fide vt stabiles et immobiles: Cũ oēs qui credũt p̃ vniuersaz terrã immobiles sunt in fide: fundata est terra: tũc fit homo ad imaginẽ dei. Qd̃ significat sextus ille dies in genesi. Sed quõ fecit illud de⁹: Quõ fundata ẽ terra: Christ⁹ venit vt fundaret terrã. Fundamẽtũ aliud em̃ nemo p̃t ponere p̃ter id qd̃ positũ est: qd̃ est christ⁹ Jesus. De illo ergo cantat psalmus.

Expositio psalmi.

Alia lra. t̃ indutus est. t̃ indutus est. t̃ p̃ciuit se.

Alia lra. t̃ firmabit.

Domin⁹ regnauit decorẽ induit: iduit dñs fortitudinẽ et p̃cinct⁹ est. Et idem⁹ qz duas res induit: decorẽ et fortitudinẽ. Ut qd̃ autẽ: Ut fundaret terrã. Sequit̃ em̃. **E**t em̃ cõfirmavit orbẽ terre: qui non cõmouebit. Et cõfirmavit: Quia decorẽ induit. Nō cõfirmaret si solũ decorẽ indueret et nō fortitudinẽ. Quare g̃ decorẽ: Quare fortitudinẽ: Ut r̃q̃ em̃ dixit: Dñs regnauit decorẽ induit: induit dñs fortitudinẽ et p̃cinct⁹ est. Hostis fratres qz dñs noster cũ venisset in carne: his qui bus p̃dicabat euangeliz: alijs placebat: alijs displicebat. Nã diuise sunt aduersus se lingue iudeoz: alij dicebãt qz bonus ẽ: alij dicebãt nō: sed seducit turbas. Alij g̃ loquebant̃ bene: alij detrahebãt: latrabãt: mordebãt: p̃uitiabãt. Ad eos g̃ quibus placebat decorẽ induit: ad eos quib⁹ displicebat fortitudinẽ induit. Imitare g̃ et tu dñm tuũ: vt possis eẽ vestis ipsius. Esto cũ decore ad eos quib⁹ placent bona opa tua: esto fortis aduersus detractores. Audi Paulũ aplm̃ imitantẽ dñm suum: quõ et ip̃e habuit decorẽ: habuit et fortitudinẽ. Christi bon⁹ odor sum⁹ inq̃t i omni loco: et in his q̃ salui sũt: et in his q̃ pereũt. Quib⁹

em̃ placet bonũ salui fiunt: qui detrahunt bono pereũt. Qd̃ suũ erat ille odorẽ habebat bonũ: imo bonus odor erat: sed veni seris qui et bono odore moriunt. Nō enim ait illis: Bon⁹ odor sum⁹: illis mal⁹ odor sumus: sed xpi bonus odor sum⁹ ait in omni loco: et in his q̃ salui fiunt: et in his q̃ pereũt. Subiecit statim: Alijs quidẽ sumus odor vite in vitã: alijs odor mortis in mortẽ. Quib⁹ em̃ erat odor vite in vitã: decorẽ induerat: quib⁹ erat odor mortis in mortẽ: fortitudinẽ induerat. Si aũt tunc gaudes qñ te laudãt hoies: et placet illis bona opa tua: cũ autẽ vituperauerint deficiis in bonis opibus: et quasi fructũ bonozũ operũ te p̃didisse arbitraris: qz inuenis rephẽsores: nō stentis immobilis: nō ptines ad orbem terraz qui nō cõmouebit. Induit dominus fortitudinẽ et p̃cinct⁹ est. De ipso decore et fortitudine habet alio loco ap̃lus Paulus: Per arma iusticie dextera et sinistra. Vide vbi decoret: vbi fortitudinẽ. Per gloriã et ignobilitatẽ. In gloria decorus: in ignobilitate fortis. Apud alios gloriosus p̃dicabat: apud alios ignobilis p̃te nebat. Decorẽ afferebat eis quibus placebat: fortitudinẽ aduersus eos quib⁹ displicebat. Et sic enumerat omnia vsq̃ in finẽ: vbi dicit: quasi nihil habẽtes et omnia possidẽtes. Cũ omnia possidet decor⁹ est: cuz nihil habet fortis est. Nō ergo mirũ est si sequitur: Et em̃ firmavit orbem terre qui nō cõmouebit. Quõ em̃ nō cõmouebitur orbis terraz: Cũ credũt in christũ omnes si deles et pati sunt ad vtrũq̃ gaudere: cum laudãtib⁹ fortes esse aduersus vituperantes: si mollescẽt linguis laudantiũ: nec frangi linguis vituperantiũ. Forte queramus et de hec vbo: quare dixit p̃cinct⁹ est. Linctio opera significat. Tũc em̃ se quisq̃ cingit cũ opaturus est. S; quare nō dixit: cinctus est: sed p̃cinctus est: Bicit em̃ in alio psalmo: Accingẽ gladiũ tuũ circa femur potentissime: ppli sub te cadent. Nec ibi dixit cingere: neq̃ p̃cingere: sed accingẽ. Accingeris em̃ qñ aliquã adiũxerit lateri tuo p̃cinctionẽ. Iō accingere gladiũ tuũ. Gladius dñi vñ debellauit orbem terraz occidẽdo sp̃s neq̃cie in veritate sermonis dei. Quare circa femur accingẽ d̃r gladiũ: Aliud quidẽ de alio psalmo ad cinctionẽ dixim⁹: sed tñ qz cõmemoratur est nō est p̃termittendũ. Quid est accinctio gladiũ circa femur: Per femur carnẽ significat. Nō. n.

aliter debellaret dñs orbem terrarū: nisi in carne veniret gladi⁹ veritatis. Hic ḡ quare p̄cinct⁹ est: Qui se p̄cingit: ante se ponit aliquid quo p̄cingitur. Un̄ dictū est: P̄cinctus est lintheo ⁊ lauit pedes discipulo rū suoz. Quia em̄ tunc hūilis fuit qñ lintheo p̄cinctus est: lauit pedes discipulo rū suoz. Omnis aut̄ fortitudo in humilitate: qz fragilis est omnis superbia: ideo cum de fortitudine diceret: addidit p̄cinctus ē: vt recolas deū p̄cinctū humilez: qñ pedes discipulo rū lauit. Et exhorruit Petr⁹ dominū suū magistrū suū: min⁹ dixi magistrū suū: cū dixissem dñm suū curuātē se añ pedes suos: ⁊ lauātē sibi pedes expauit ⁊ dixit: Dñe nō lauab mibi pedes. Et ille: Qd ego facio tu nescis mō: scies autez postea. Et ille: Nō lauabis mibi pedes in eternū. Et ille: Si nō lauero te: nō habebis partez mecū. Qui p̄mo Petrus expauerat dñm lauātē sibi pedes: plus expauit nō habetis partē mecū: ⁊ credidit non sine causa ḡ facere dñm: nisi qz erat illud forte sacramentum: ⁊ ait: Dñe nō pedes tm̄: sed ⁊ caput ⁊ totum. Et ille: Quis lotus est semel nō habet necessitatē iterū lauandi: sed est mundus totus. Nō ergo ad sacramentū tanq̄ mūdatis ptinebat qd lauit pedes eis: sed ad exemplū humilitatis. Hoc em̄ dixerat: Qd em̄ ego facio nescis: scies postea. Videamus si scierūt postea: videamus si aperuit illis qd faciebat: vt videamus dñm p̄cinctuz fortitudine: qz in hūilitate est tota fortitudo. Cū lauisset eis pedes rursus discubuit: ⁊ ait illis: Bicit̄ me magistrū ⁊ verū dicitis: sū etem̄: Bicitis me dñm ⁊ verū dicitis: sum etem̄. Si ḡ ego magister ⁊ dominus vester: laui vobis pedes: quō oportet vt hoc vobis inuicē nō faciat: Si ḡ in hūilitate ē fortitudo: nolite timere sup̄bos: Humiles tanq̄ petra sūt. Petra deorsum videt: sed solida ē. Sup̄bi quid: Quasi fumus: ⁊ si alti sunt euanesūt. Ergo ad humilitatē dñi referre debemus qd p̄cinctus est: fm̄ cōmemorationē euāgelij quod p̄cinctus est vt lauaret pedes discipulis suis. Est aliud qd in hoc verbo possum⁹ intelligere. Bixim⁹ qz qui se p̄cingit ante se ponit qd sibi adiungit vt se cingat. Quia ergo illi qui detrahunt nobis: aliqñ nobis absentib⁹ faciūt tanq̄ post dorsum suū: aliqñ coram in facie: sicut dñs faciebāt pendenti in cruce: Si filius dei est descēdat de cruce: Nō opus habes fortitudie qñ tibi

aliquis detrahit absentī: qz non audis nec sentis: si aut̄ in faciez tibi dicat opus est vt fortis sis. Quid est fortis sis: Vt feras: ne forte ideo te putes fortē cū audieris: qz p̄cutis pugno victus cōuitio. Nō est ista fortitudo: si victus pcutias: cuz ab ira victus es. Et valde stultū est hoīem victū fortem dicere: cū dicat scriptura: Melior est qui vicit irā: q̄ qui capit ciuitatē. Meliorē dixit ire victorē: q̄ ciuitatē captiuatorē. Habes ḡ aduersariū magnū i teipso: Cū audito cōuitio ira cepit surgē: vt reddas malū p̄ malo: recordare verba Apli: Non reddentes malū p̄ malo: neqz maledictum p̄ maledicto. His verbis recordās frangis irā: tenes fortitudinē: ⁊ qz corā te ille maledixit: nō post dorsum tuuz p̄cinct⁹ es illa: Nā cetera audiam⁹: breuis psalm⁹ est. Et em̄ p̄firmavit orbem terre: qui nō cōmouebitur. Videtis fratres multi credūt in christū: magna turba est: ⁊ tamē in hac magna turba audistis mō cū euāgelij legeretur: qz veniet dñs ferēs paleam in manu sua: ⁊ mundabit aream suā: frumentū recōdet in horreo: paleas cōburet igne inextinguibili. Sunt ergo p̄ totam terrā boni ⁊ mali. Boni grana sunt: mali palea. In areā intrat tribula: paleā concidit: triticū purgat. Quis est ḡ orbis terraz qui nō cōmouebitur: Quod vtiqz nō diceret: nisi esset ⁊ orbis terrarū qui cōmouebit. Est orbis terrarū qui nō cōmouebitur: est orbis terrarū qui cōmouebitur: qz ⁊ boni q̄ stabiles sūt in fide orbis terrarū est: ne quis diceret: in parte sunt: ⁊ mali q̄ nō stāt in fide cuz senserint aliquā tribulationē p̄ orbē terraz sunt. Est ḡ orbis terraz mobilis. Est ⁊ orbis terraz immobilis: de q̄ dicit Aplus: Uide orbē terrarū immobilē. Rogo te de quibus dicebat Apls: Ex quib⁹ est Hymene⁹ ⁊ philetus: qui circa veritatē oberrauerūt: dicētes resurrectionē iam factā esse: ⁊ fidē quozū daz subuerterūt. Nunq̄d isti ad orbē terrarū ptinebāt qui nō cōmouebit: S; palea erāt. Et fidē inq̄t quozū dā subuertūt. Nō dixit oīm: ⁊ si oīm diceret: oēs intelligere debemus ptinētes ad ciuitatē babiloniā: q̄ habet dānari cū diabolo: Tñ fidē quozū daz dixit: ⁊ quasi diceretur: ⁊ q̄s eis pōt resistere: subiecit statim: Firmū autē fundamentū dei stat. Ecce habes orbē terrarū qui non cōmouebit: habēs signaculū hoc. Qd signaculū habet firmū fundamentū: Houit dominus qui sunt eius. Iste est orbis ter-

ratus qui nō cōmouebitur: nouit dñs qui sunt eius. Et quod signaculū habet: Et recedat ab iniusticia omnis qui nominat nomen dñi. Adodo ab iniquitate recedit: ab iniquis em̄ non pōt recedere: qz mixta est palea tritico vsqz dum vētiletur. Quid dicimus fratres: Et in ipsa area: mira res est de tritico: Recedit a palea cū expoliatur: z nō recedit ab area cū triturat. Quando aut oīno separabit: Lum venerit ventilator. Ergo nō area in orbe terrarū est: necesse est vt si pficis inf̄ iniquos viuas. Ab iniquis recedere non potes: ab iniquitate recede. Recedat ab iniquitate oīs qui nominat nomē dñi: z erit in orbe terrarū q nō cōmouebit. **Parata est sedes tua de^o ex illo: Sedes tua deus ex illo.** Ex illo qd est: Ex tūc. Tanqz si diceret: Que est sedes dei: Ubi sedet deus: In sanctis suis. Uis esse sedes dei: Para locū in corde tuo vbi sedeat. Que est sedes dei: nisi vbi habitat deus: Ubi habitat de^o: nisi in templo suo: Qd est templū eius: Aut parietibus instruit: Absit. Absidus iste est forte templū ipius: qz valde magn^o est: z digna res que capiat dñm. Nec capit eum a quo factus est. Et vbi capit: In anima quieta: in anima iusta: ipsa illum portat. Magna res fratres. Certe magn^o est de^o: Foribus grauis ē: at infirmis leuis est. Quos dixi fortes: Supbos q quasi habet p̄sumptionē virū suarū. Nā infirmitas illa in humilitate maior fortitudo est. Audi Apostolū dicentē: Quādo infirmor tūc potēs sum. Hoc est qd cōmendauit: quia dñs p̄cinctus est fortitudine quādo humilitatē docebat. Ergo ipa ē sedes dei: que apte alio loco in p̄pheta dicitur: Sup quē requiescet spiritus meus. Id est vbi req̄escit spiritus dei: nisi in sede dei: Audi quō describat ip̄ san sedē. Forte auditurus eras marmoratā domū: amplā: spaciosam: atriorum magnitudine z fulgore tectorū. Audi qd sibi paret deus. Sup quē requiescet spūs meus: Sup humilē z quietū: z tremētē verba mea. Ecce humilis esto z quietus: vt et in te habitet deus. Altus est deus: non in te habitat: si altus esse volueris. Certe altus vis esse: vt habitet in te deus: hūilis esto z tremēs verba eius: z ibi habitat. Non timet tremētē domū: qz ipse illā firmat. **Parata ē sedes tua deus ex illo.** Ex illo: id est ex tūc: id est quasi quoddā t̄pus significat ex tūc. Ex quo: Forte ex die añ sabbatū. Ex

Alia fra.
† nō habet.
† tunc.

illo qz titul^o psalmi p̄scribit nob̄ ex q: Sexto em̄ die: id est tēpore huius mundi sexto venit dñs in carne. Ex illo qz: Plane ex illo scdm̄ hominē: ex illo ex vtero. Quid em̄ dicit alius psalmus: In splēdore sanctorū ex vtero. In splēdore sanctorū: id est vt illuminent sancti: vt videāt deū in carne: et purget cor vnde videat in diuinitate. In splēdore sanctorū ex vtero. Sed quid ibi sequit: Ne forte ex vtero inde incipere putares esse christū: ante luciferū genui te. Lū dixisset: In splēdore sanctorū ex vtero: Subiecit statim: ne putares christū a tpe esse cepisse ex quo natus est: sicut cepit Adā: sic Abrahā: sicut Dauid: Ante luciferū genui te: ante omne qd illuminatur. Per luciferum em̄ aut stellas omnes: significat: z per stellas tpa: quia fecit deus stellas in signo temporū: vt ante tpa inuenias natum esse christū: z qui nat^o est ante tpa nō pōt videri natus ex tēpore: qz z tēpora creatura dei sunt. Et vtiqz si oīa p̄ ipsum facta sunt z tēpora p̄ ipsum facta: aut certe ante oēm spiritū qui illuminat: de sapientia dixit: Ante luciferū genui te. Intendat caritas vestra. Quomō ergo cum dixisset: Ex vtero: veluti precauit fidei nostre ne inde putaremur cepisse christum: ex quo ex vtero virginis natus est: subiecit statim: Ante luciferū genui te: sic z hic cum dixisset: ex illo: id est ex quodā tēpore: ex die ante sabbatū: ex illa sexta etate mundi: quādo venit christ^o z in carne nat^o est: Et quia dignatus est homo factus p̄pter nos de^o: non solū ante Abraham: sed ante celum z terrā: qui dixit: Ante Abraham ego sū: Nō solū aut̄ ante Abraham: s̄ ante Adā: non solū ante Adam: sed ante omnes angelos: ante celū z terrā: qz omnia p̄ ipsum facta sunt: subiecit ne tu intendens diem natiuitatis domini ex quo natus est: putares ex illo esse cepisse: **Parata est sedes tua deus.** Sed quis deus: **A seculo tu es.** Ab eterno dixit αἰῶνος sic habet grecus: αἰῶν, aliquando seculū ponitur: aliquādo eternū ponitur. Ergo o tu q ex illo videris natus ex eterno es. Nō aut̄ natiuitas humana cogitetur: sed cogitetur eternitas diuina. Ergo cepit ex quo natus est: creuit: audisti euangelium: elegit discipulos: impleuit illos: ceperūt predicare discipuli. Forte hoc est quod consequēter dicit. **Eleuauerūt flumina domine: eleuauerūt flumina voce suā. Eleuauerūt flumina^o voces**

Alia fra.
† facit

suas: Que sunt ista flumina que eleuaue-
 runt voces suas: Non audiuim⁹ neq; quā-
 do natus est domin⁹ audiuim⁹ locuta flu-
 mina: neq; quādo baptizatus est: neq; qñ
 passus est audiuim⁹ locuta flumina. Legi-
 te euangeliū: et nō inuenitis qz locuta sunt
 flumina. Parū est qz locuta sunt: Eleua-
 uerūt voces suas. Nō solū locuta sunt: sed
 fortiter magne: excelsē. Que sūt ista flumi-
 na q̄ locuta sunt: Diximus q̄ in euangelio
 nō legimus: tñ ibi queramus. Nā si ibi nō
 inuenimus: vbi inueniem⁹: Ego vobis fin-
 gere potero: et subito ero nō certus dispen-
 sator: sed ineptus fabulator. In euāgelio
 queram⁹: simul q̄ram⁹ q̄ sūt ista flumina q̄
 eleuaerūt voces suas. Stabat Iesus et cla-
 mabat: dictū est in euāgelio. Quid clama-
 bat: Ecce iā ipm caput fluminuz clamat:
 ipse fons vite vñ sūt flumina cursura: leua-
 uit prior vocē suaz. Et qd̄ stabat Iesus et
 clamabat: Qui credit in me sicut scriptura
 dicit: flumina aque viue de vētre eius flu-
 ent. Euāgelista sequit statim. Hoc autē di-
 cebat: de spū quē accepturi erant hi qui in
 eum erāt credituri. Spiritus autē nōdum
 erat datus: qz Iesus nondū erat glorifica-
 tus. Cū autē glorificat⁹ est Iesus in resurre-
 ctione: et ascēsiōne in celos: sicut nostis fra-
 tres: impletis ibi decē diebus ppter quod-
 dā sacramētū: misit spiritū suū sanctū: im-
 pleuit discipulos. Ipse spiritus magnum
 flumē: vñ impleta sūt multa flumina. De
 ipso flumine dicit psalm⁹ alio loco: Flumi-
 nis ipetus letificat ciuitatē dei. Ergo sunt
 facta currētia de vētre discipuloz cū acce-
 perūt spiritū sanctū ipsa flumina accepto
 spiritu sancto: Vñ flumina eleuaerūt vo-
 ces suas. Quare eleuaerūt: Quia primo
 timuerūt. Petr⁹ nōdū erat flumē: qñ inter-
 rogatōe ancille ter christū negauit dicēs:
 Nescio hominē. Hic timēs mentis: nōdūz
 eleuat vocē: nondū est flumē. Vbi autē im-
 pleti sunt spiritu sancto: accerserūt eos iu-
 dei: et p̄ceperūt eis ne oīno loquerent: ne-
 q; docerēt in noīe Iesu. Petr⁹ autē et Jo-
 annes dixerūt ad eos. Si iustus est coram
 deo: vt vobis obediamus magis q̄ deo:
 iudicate. Nō em̄ possumus q̄ vidim⁹ et au-
 diuimus nō loqui. Eleuaerūt ergo flumi-
 na voces suas. A vocibus aquarum
 multarū. Ad ipam eleuationē vocis p-
 tinet quod ibi scriptū est: Stetit autē Pe-
 trus cuz vndecim: et eleuata voce dixit ad
 eos: Viri iudei: et cetera quibus annūciat

Iesum sine timore cū magna fiducia. Ele-
 uauerūt em̄ flumina vocē suaz: a vocibus
 aquarū multarū. Nam et cū dimissi essent
 apli de cōsilio iudeoz: venerūt ad suos et
 indicauerūt quāta eis sacerdotes et senio-
 res dixerint. At illi audiētes leuaerūt vo-
 ces vnanimēs omnes ad dñm et dixerunt:
 Dñe tu es qui fecisti celū et terrā: et mare et
 oīa q̄ in eis sunt: et cetera que dicere potue-
 rūt. Flumina eleuātia vocē suam. **Adi-
 rabiles⁹ suspensure maris:** Cū enim
 eleuaerūt voces suas discipuli: crediderūt
 multi: et acceperunt multi spiritum sanctū:
 et ceperūt multa flumina clamare de pau-
 cis. Ideo sequit: A vocibus aquarū mul-
 tarū mirabiles suspensure maris: id est hu-
 ius seculi. Cū cepisset christus tantis voci-
 bus predicari: cepit irasci mare: ceperunt
 crebescere psecutiones. Cū eleuaerūt er-
 go flumina vocem suā a vocibus aquarū
 multarū: mirabiles suspensure maris. Sus-
 pensure exaltationes sunt: qz quādo ira-
 scitur mare: suspendunt fluct⁹. Suspendā-
 tur fluctus quantū volūt: frenat mare qñ-
 tū vult: mirabiles quidē suspensure maris:
 mirabiles mune: mirabiles psecutiōes. **Sz
 vide quid sequit: Admirabilis in⁹ excel-
 sis dñs.** Compescat se ergo mare et aliqñ
 tranquillet: detur pax christianis. Turba-
 batur mare: fluctuabat nauicula. Nauicu-
 la ecclesia est: mare seculū est. Venit dñs:
 ambulauit sup mare: et p̄ssit fluctus. Quo-
 modo ambulauit domin⁹ super mare: Su-
 per capita istorū fluctuum magnozū spu-
 mantū. Potestates et reges crediderunt:
 et subiugati sunt christo. Ergo non terrea-
 mur: qz mirabiles suspensure maris: mira-
 bilis in excelsis dominus. **Testimo-
 nia tua credita facta sūt nimis:** Ma-
 gis q̄ mirabiles erant suspensure maris: et
 mirabilis in excelsis domin⁹. Testimonia
 tua credita facta sunt nimis. Testimonia
 tua: qz dixerat illd̄ ante: Hec dico vobis:
 vt in me pacē habeatis: in mūdo autē p̄ssu-
 ram. Ergo qz mūdus pressurā vobis factu-
 rus est dico vobis. Ceperūt pati et p̄firma-
 runt in se quod illis predixerat domin⁹: et
 magis fortes facti sunt. Cū enim videbāt
 impleri in se passiones: sperabāt cōpleri in
 se et coronas. Et ideo mirabiles suspensure
 maris: mirabilis in excelsis dñs. Ut in me
 inquit pacem habeatis: in mūdo autē p̄s-
 surā. Ergo quid facimus: Seuit mare et ex-
 tollūt fluctus: et rabidi fremunt: p̄ssuras

Alla lra. t'elationes.

Alla lra. t'altis.

Alla lra. t'credibilla.

patimur. Nōne forte deficiim? Absit. Mirabilis in excelsis dñs. Ideo z ibi cū diceret: Ut in me pax habeatis: in mūdo aut pressurā: quasi diceret: Putas nō premet nos mūdus z extinguet nos: statim subiecit: Sed gaudete: qz ego vici seculū. Si g̃ ait: ego vici seculū: adherete illi qui vicit seculū: qui vincet mare. Gaudete ad eum qz mirabilis ē in excelsis dñs: z testimonia tua credita facta sunt nimis. Et quid factū est de his oibus? **D**omū tuā decet sanctificatio dñe: Domū tuā: totā domū tuā: nō hic: aut hic: aut ibi: sed domū tuā: tm̃ p totū orbem terrarū. Quare p totū orbem terrarū: Quia correxit orbē terre qui non cōmouebitur. Dom⁹ dñi fortis erat: p totū orbē terrarū erit. Multi cadēt: sed dom⁹ illa stat. Multi turbabunt: s̃ domus illa nō mouebit. Domū tuā decet sanctificatio dñe. Nūquid paruo tēpore: Absit. In longitudine dierū.

Alta lfa.
† sanctitudo.

Explicit. Tract. de ps. XCII.

Incipit Tract. de ps. XCIII.

Sicut intensissime audiuim⁹ cū psalmus iste legeret: ita intente audiamus: cū reuelat dñs q̃ hic dignat⁹ est opacare mysteria. Ad hoc em̃ claudū q̃dam sacramēta scripturarū: nō vt dengenē: sed vt pulsantib⁹ aperiant. Si g̃ affectu pio z sincera cordis caritate pulsatis: ille aperiet q̃ videt vs̃ pulsatis. Notū est nobis omnib⁹ atqz vtinā de numero eorū nō sum⁹: multos murmurare aduersus dei patientiā z dolere iniq̃s hoies z impios: vel viuere in hac terra: vel etiā plurimū posse: z qd̃ est ampli⁹ plerūqz plurimū posse malos aduersus bonos: z sepe malos premer bonos: malos exultare: bonos laborare: malos sup̃bire: bonos hūiliari. Attendentes talia: in genere em̃ hūano abūdāt: puertunē ipatiētes z infirmi animi: q̃si frustra sint boni: qz de⁹ auertit: vel auertere vī deē oculos suos a bonis operib⁹ piorū z si deliū: z augere malos in his que diligunt. Putantes g̃ infirmi frustra se bñ viuē: aut inuitant ad imitandā maliciā eorū q̃s quasi florere sp̃iciūt: aut si p infirmitatē: vel p sone sue vel animi: timēt male facere: ne aliqd̃ illis fm̃ leges seculi mali accidat: nō qz iusticiā diligūt: sed vt dicā apert⁹ timētes dānari inter hoies vel ab hoib⁹: abstinet se q̃dem a factis malis: sed nō se abstinent a cogitationib⁹ malis. Et int̃ cogitationes

eorū iniq̃s precipue caput iniquitatis illa tenet impietas: qz videt eis deus negligere z nō curare res hūanas: z aut equaliter habere bonos z malos: aut etiā qd̃ est perniciosi⁹ cogitare insectari bonos: mal fauerē. Qui talia cogitat: z si nihil mali alicui faciat: facit plurimū sibi: z in semetipm̃ impius est: z iniq̃tate sua nō ledit deū: sed interficit se: neqz nocēt hoibus: qz timidi sūt qui talia cogitāt: sed tm̃ homicidia eorū: ad ulteria eorū: fraudes z rapinas eorū videt deus: z punit in cogitationib⁹ eorū. Quid em̃ velint: ille attendit cui⁹ oculus nō repelitur carne: vt nō videat volūtatē. Tales si occasiones inueniāt nō mali sūt: sed manifestant nō vt sentias quid natū sit manifestum: sed vt intelligas qd̃ latebat inclusum. Paucis his annis z ppe lxxterno die viderūt hec homines: z pbauerūt etiā qui tarde intelligūt. Erat em̃ hic vna domus potentissima ad tempus: de qua flagellū fecerat deus generi humano: z castigat⁹ est inde gen⁹ humanū: si cognoscat flagellū patris z timeat sententiā iudicis. Cū ergo esset hic eadē domus magna: multi sub illa gemebāt: murmurabāt: rephendebāt: detestabant: blasphemabant: quō se artāt homines z dantur diuino illo iudicio multi in cōcupiscētiis cordis sui: subito eueriebant ipsaz domū illi qui murmurabāt de ipsa domo: z ab eis talia hoies patiebant: q̃lia se pati ipi a talib⁹ pauloātē q̃rebātur. Bonus g̃ ille est qui z qñ potest mala facere nō facit: de quo scriptū est: Qui potuit trāsgredi z nō est trāsgressus: z facē mala z nō fecit: Quis ē hic z laudabim⁹ eū: fecit em̃ mirabilia in vita sua. Loq̃batur scriptura de potentib⁹ innocentib⁹. Et lup⁹ em̃ tm̃ vult nocere quātū leo: dissimiliter nocēt: sed nō dissimilit cupiūt. Leo em̃ non solū p̃tenit canē latrantē: sed etiā fugat: z venit ad ouile: z obmutescit⁹ canib⁹ rapit qd̃ p̃t: lupus nō audet inter latrat⁹ canū. Nūquid p̃pterea q̃ si potuit auferre a canib⁹ terrū innocētior remeavit: Vocet g̃ de⁹ innocentia vt q̃sqz innocentior sit: nō timore pene: sed amore iusticie. Tūc em̃ liber ē innocēs: et ver⁹ ē innocēs. Qui aut̃ timore innocēs fit: nō est innocēs: q̃uis nō noceat cū vult nocere. Nō em̃ nocet alteri p̃fectū malū: s̃ sibi plurimū p cupiditatē malā. Nā quō sibi noceat: audi scripturā. Qui aut̃ amat iniq̃tatē odit aiāz suā. Et reuera multū errāt hoies q̃ putāt iusticiā suā alijs nocē z sibi